

Regéci emlék
(-Idyll-)

Hernád völgyén járok, kelek,
Fölöttem álmodó hegyek.
A völgyben éber zöld mező,
Mint egy virágos keszkenő.

Igen, a táj oly égi szép;
Aranykeretben régi kép.
De disszonánsan hírtelen
Vonat közelg a síneken.

Nagyot sikolt és eldörög,
Ni... már a kompnál füstölög!
Piros kendős kis barna lány
Néz a zúgó vonat után;
Gereblyéjét pihenteti,
Valaki integet neki.

Egy vén, pipás tót erre jön,
„Pán boh pomáhaj”-; így köszön.
Előtte lomha tehenek
Hazafelé igyeksenek.

Haza....a táj oly égi szép:
Egy muzsikáló régi kép,
S már cseng is hozzá a harang
A faluban...gling, gling,..galang!

Zágonyi Jakab